

[Axel Sørensen.]

livet. Hvis disse mennesker skal gøre sig noget håb om at kunne konsolidere sig, er faglig dygtighed ikke nok, der må herudover vises stor sparsommelighed, også i det personlige forbrug. Jeg har set tilfælde, hvor privatforbruget var så ringe, at det syntes usandsynligt. Selvangivelsen er som følge deraf blevet forhøjet med det resultat, at beskatningen blev af en sådan størrelse, at den satte en bom for vedkommende skatteydere mulighed for øget produktion, der jo er til gavn for helheden. Der bør tages hensyn til denne nødtvungne opsparring, som har en ikke ringe forbrugsbegrænsende virkning. Vi havde derfor ventet, at finansministeren havde taget et vist hensyn hertil ved fremsættelsen af forslaget til ligningslov.

Der blev fornylig her i folketinget under en forespørgsel fra det ærede medlem hr. H. C. Hansen til finansministeren rejst en debat om, hvorvidt det er rimeligt, at en skatteyder, der udlåner til en forholdsvis lav kurs og rente, ved senere tilbagebetaling til pari kan forøge sin formue med en forholdsvis stor kursgevinst, uden at denne indkomst beskattes. Det er ifølge de regler, skattemyndighederne følger, disse, der træffer afgørelse, om der foreligger spekulation eller ej i de enkelte sager. Det må derfor siges at være uheldigt, når en domstols afgørelse igennem en fortolkning af de gældende skattebestemmelser gør en transaktion af den forleden dag omtalte art mulig, og det forekommer mig, at det eneste rimelige ville være, at finansministeren foreslog sådanne ændringer i loven, at skattevæsenets tidligere praksis også fremtidig kunne være gældende.

Hele spørgsmålet om kapitalvinding, som det ærede medlem hr. Edvard Sørensen omtalte, er jo en vid arbejdsmark, er et stort problem, som bør tages op, måske også på andre områder end netop det omtalte forhold om udlån. Det forekommer mig, at det må bygge på en større skatte-reform, og jeg vil håbe, at den højtærede finansminister snarest vil have tilendebragt sine overvejelser i så henseende, så man her i tinget kan blive stillet overfor en ændring i hele vor skattelovgivning, som vil betyde forenkling på mangfoldige områder og en mere retfærdig beskatning.

Niels Kr. Nielsen: Til det foreliggende lovforslag om midlertidige bestemmelser i ligningsloven skal jeg kun fremkomme med nogle enkelte bemærkninger.

Hvad angår lovforslagets § 2, der om-

handler maksimalindkomster og nedslagsbeløb, ser jeg i bemærkningerne, at hvis der ingen ændringer var sket i forhold til den hidtil gældende lov, ville det have medført en skattestigning på indtil 70 kr. for alders- og invaliderentnydere og andre, der kommer ind under denne kategori. Men selv med de foreslåede ændringer vil der i al almindelighed blive en stigning i skatterne på indtil 10 kr. Jeg kan ikke se, der er nogen logik i det. Jeg synes, det er en forunderlig politik, man fører, at man først tager pengene fra folk og bagefter giver dem dem igen; det er der ingen af parterne, der kan være tjent med. Det er hensynsløst, og det fører kun til en forøget administration uden noget som helst fornuftigt formål. Derfor kunne jeg også, hvis der skulle ændres noget i et kommende udvalg, ønske eller se med velvilje på, at der blev gennemført højere nedslagsbeløb. De ændringer, der her er foreslået, betyder en forhøjelse for København vedkommende på 200 kr., for købstædernes på 100 kr., hvorimod der for landdistrikternes vedkommende overhovedet ikke er foreslået nogen forhøjelse af nedslagsbeløbet; det gælder såvel forsørgere som ikke-forsørgere.

Lovforslagets §§ 3, 4 og 5 kan jeg tiltræde.

Lovforslagets § 6 omhandler en forhøjelse af fradraget for forsikringsudgifter. I fjor, da ligningsloven var til behandling her i tinget, blev det stærkt diskuteret, hvorvidt det var formålstjenligt eller ej at forhøje fradragsbeløbet for forsikringer. Da vi fra vor side kun kan være interesseret i, at folk forsikrer sig selv, fremfor at de gennem offentlig forsikring eller understøttelse skal falde det offentlige til byrde, kan jeg ikke se rettere end, at forslaget er berettiget; en sådan forhøjelse af forsikringsfradraget må være et af midlerne til at få folk til at tegne en personlig forsikring for sig selv og deres familie. Nu ser jeg nok i bemærkningerne til lovforslaget, at denne forhøjelse af forsikringsfradraget med 200 kr. kun er at betragte som en foreløbig løsning; men det er vel noget, vi kan komme til at tale om i det udvalg, som antagelig vil blive nedsat.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Hans Knudsen, var inde på eller stillede forslag om et fradrag på 400 kr. for alle lønmodtagere. Denne tanke kan jeg give min tilslutning. I den tid, jeg har haft med ligningsarbejdet at gøre, har jeg altid syntes, at lønmodtagerne var dårligere stillet end dem, der havde deres indtægter fra det frie erhverv. Man kan strides om, hvad der er årsag dertil, det skal jeg ikke komme